

1217 24. Nov. 1890: 1. Beh. af Lovf. om Arbejdernes Sikring mod Følg. af Ulykkestilf. 1218

utrolig Mængde Retsstræffer, da det, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds gjorde opmærksom paa, er meget tvivlsomt, i hvilke Tilfælde der foreligger ikke alene Uagtsomhed, men grov Uagtsomhed. For os, der ikke ere vantede til at arbejde i den Slags Erhverv, hvor der kan være nogen synderlig Fare, thi der er jo ikke nogen i det mindste forporlig Fare ved at være Rigsdagsmand; vi, der altsaa, som sagt, ikke ere vantede til at arbejde i disse Erhverv, have vist ganske andre Meninger om, hvor der foreligger grov Uagtsomhed, end de paagældende Arbejdere selv have. Det staar for mig som meget tvivlsomt, om jeg, hvis jeg var Bestyrer for en saadan Kasse, og jeg skulde bedømme et saadant Forhold, ikke vilde regne meget for grov Uagtsomhed, som Arbejderne maatte ikke selv vilde regne for grov Uagtsomhed. Sagen er nemlig den, naar man har med den Slags Arbejdere at gøre, at de efterhaanden vænne sig til det og ikke kunne forstaa, at det, at man gør dit eller dat, skulde være grov Uagtsomhed. Men hvis der derimod kommer en Mand ind og ser paa det, vil han maatte synes, at det dog er forfærdeligt, hvor de Mennesker ere uforsigtige. Jeg er derfor bange for, at en samvittighedsfuld Bestyrer — og det maa man jo gaa ud fra, at en saadan Bestyrer er — vil komme i stor Forlegenhed, naar han skal afgjøre, hvad der er grov Uagtsomhed, og hvad der ikke det. Jeg kunde maatte nævne et Eksempel, som ærede Medlemmer af dette Ting bedst ville forstaa. Jeg sætter f. Eks., at en Tjenestekarl kører et Sædelæs fra Marken, og saa staar han op i Bognen. Nu er det jo klart nok, at naar en Mand staar oppe paa et højt Sædelæs og Hesten saa pludselig giver et Kvl, eller der paa en eller anden Maade sker en Forandring i Bevægelsen, er den Mand i langt højere Grad udsat for at falde ned, end naar han sidder paa Bæset. Saaledes staar det i det mindste for mig, som just ikke har Praksis i at køre paa Sædelæs, men det kan jo være, at den paagældende Bestyrer eller andre, der skulle afgøre Sagen, heller ikke ere praktiske paa det Omraade. For mig ser det noget voveligt ud, naar en Mand staar paa et saadant Væs, og det kunde derfor maatte siges, at han har gjort sig skyldig i en grov Uagtsomhed, naar han faldt ned og kom til

Glæde, men Karlen vil maatte sige, at det ikke var af Uagtsomhed, at han stod op, men at han saaledes stod sikkert, og at det netop var for ikke at vise Uagtsomhed, for bedre at kunne se sig om ved et eller andet vanskeligt Sving, at han stod op. Jeg tror, at der vil komme en Mængde Tilfælde i det praktiske Liv, hvor det vil være overordenlig vanskeligt at faa afgjort, hvad der er grov Uagtsomhed, og derfor tror jeg rigtignok, at skal Loven komme til at gøre nogen Gavn, maa vi under alle Omstændigheder have den grove Uagtsomhed ligesom ogsaa de 26 Uger bort. Bedst var det, om vi ogsaa kunde faa Hovedpunktet bort, det Hovedpunkt, hvori jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, og hvori jeg for saa vidt vistnok ogsaa er enig med den højtærede Minister (Singerslev) og med det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds, ligesom der vistnok hos alle Mennesker har været den skønneste Enighed om, at til syvende og sidst er det Forbrugerne, det vil sige Samfundet, Staten, der skulde bære Byrden, men de andre ærede Medlemmer have egentlig kun haft en ulykkelig Kærlighed til dette og ere blevne staaende ved, at det er Arbejdsgiverne, der skulle bære det, men have derved tillige indrømmet, at der er den store Fare forbunden med Sagen, at, naar det kommer til Stykket, bliver det dog dem, som man vil hjælpe, nemlig Arbejderne selv, der komme til at bære Byrden.

N. Andersen (Thisted Amts 3dje Valgkreds): Det er kun et Par ganske enkelte Bemærkninger, jeg finder Anledning til at knytte til dette Lovforslag. Det er, som vel alle ville være enige om, i egentlig Forstand en Lindtagelseslov, som her foreligger. Det er ikke et Lovgivningsæmne af den almindelige Art, som baseres paa Retsgrundsaetninger, der engang have vundet Hævd, men det er efter mit Støn et Lovforslag, hvis Basis udelukkende er den rene Humanitet, men det er tillige en human Fordring af den Art, at jeg kun kan hilse Lovforslagets Fremkomst med Glæde, thi det er min Overbevisning, at blandt alle de Krav, som den ubemidlede har til Samfundet, staar det i første Række, at faa Erstatning af den ene eller den anden, paa den ene eller paa den